

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת מנחות

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - ע"י בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

טל : 571-2016 (02)

פ"ב הקומץ את המנחה

גמ' יג. - יז.

קמץ ע"מ להקטיר לבונה למחר, הקטרת בזיך ע"מ בזיך שני למחר -
לר' יוסי פסול [אטו הקטרת קומץ] ואין כרת [אין מתיר מפגל מתיר נפרד (מקטיר איזה שרוצה

ראשון)]

ורבנן חולקין [איך בעו בחד כלי כחד]

ר' ינאי - זר שליקט לבונה פסולה [הולכה שלא ברגל שמה הולכה]

חישב לאכול א' משתי הלחם, סדר א' מלחם הפנים, במין א' מלחמי תודה, מנחת מאפה, רקיקי נזיר:
לר' יוסי - אותו פיגול, השני פסול [לרב הונא - דומיא לטומאה, והנפש האוכלת ממנו - ולא
מחבירו (וכן בפיגול ירך ימין ולא השמאל),

לר' יוחנן - הכתוב עשאן ג"כ ב' גופין [שתיים שני עשרונים]], לחכמים הכל פיגול

לרבי - חשב בעבודת חצי מתיר על חצי זית מחלה זו ובחצי מתיר על חצי זית מזו כשר,

אבל חשב על כזית משתיהן פיגול [ר' יוחנן בר' יוסי - הכתוב עשאן

גוף א' כשעירבן (לרש"י - חלות מעכות זא"ז)]

חשב על חצי זית בשחיטה ועל חצי בזריקה (וי"א אף בקבלה ובהולכה) מצטרפין לפיגול,

ללוי אין מצטרפין [רבא - כרבי, ואביי חולק]

נטמאת חלה א' משתי הלחם או סדר א' לחם לפני זריקה

ר"י - שניהם לשריפה [אין קרבן ציבור חלוק, הו"א ר"פ - אין הציץ מרצה על האכילות] (והקרבן

כשר - דטומאה הותרה/דחוייה בציבור)

חכמים - הטהור נאכל

פיגל התודה, ב' כבשים, גם הלחם מפוגל ולא להיפך [לחם בגללם - רק טפל]

חישב ½ זית כבשים ולל"ק או תודה ½ לחם - רב - הלחם מפוגל (ור' אלעזר מקשה)

שחיטת כבש ע"מ לאכול מ"חבירו" למחר - ספק אם הכוונה לכבש ב' או ללחם

לר"מ - פיגל זבח, נתפגל נסכים הבאים עם הזבח שהוקדשו בכלי, וכן פיגל באשם מצורע נתפגל הלוג

שמן [הוקבעו בשחיטה], וחכמים חולקין [אפשר לשנותו]

ר"מ - מפגלין בחצי מתיר (בשעת הקטרת קומץ או לבונה, א' מבזיכין)

וחכמים חולקין (ופסול מדרבנן אטו מתיר שלם), רב - ומודו דשני אדעת ראשונה והוי מפגל בכולו

מתיר, שמואל - עדיין מח'

כבשי עצרת - כ"א הוי מתיר בפנ"ע לגבי השני, וכ"א חצי מתיר לגבי הלחם

במ"ג הזאות דיו"כ - פיגול בק"ק -

רב - לר"מ הוי פיגול רק כשיש ד' פרים ושעירים, דאי באחד השאר כמים

רבה - אפי' בא' מרצה לפיגולו

הולכת קומץ - ר' יוחנן - כעבודה שלימה [חשובה דאינו מתיר (רש"י - דאפשר בהושטה)]

ר"ל - חצי עבודה/מתיר עם הולכת לבונה, ומודה ר"ל דהולכת קומץ לכלי הוי כולה עבודה (רש"י -

דאין מתן כלי בעבודת לבונה)

שחיטת כבשים מקדש שתי הלחם, וסכין מקדש דם, ובא לקדש = בא להתיר

הקטיר כל כשיעור שומשום ע"מ לאכול שיעור שומשום למחר - מח' רב חסדא, רב המנונא, רב ששת

אי פסול, פיגול, כשר [מח' אי דרך הקטרה, דרך אכילה בכך]

חריפי דפומבדיתא - הקטרת קומץ מפגלת הקטרת לבונה [כחישב בכולו מתיר, איקבעו בחד כלי (רש"י -

ודלא כר' יוסי דאפ"ה אין מתיר מפגל מתיר)]

רב חסדא - רב - לא מפגלת [קומץ לא מתיר דלבונה]

ר' חנינא - לכו"ע פיגול בהקטיר קומץ ע"מ להקטיר לבונה וע"מ לאכול שיריים למחר [פשטה מנחה

בכולה]

רש"י יד. - טז:

קמיצה הוי עבודה שלמה ולא חצי מתיר דאין קמיצה בלבונה

למ"ד ציץ מרצה על האכילות - אבל לא להאכל הבשר טמא

לרש"י - פסול לינה בנסכים משנשחט הזבח

זריקה אחר שחיטה בפיגול הוי כהרצאת כשר ולא "מים" -

לרש"י - דשחיטה נעשית כולה בקדושתה משא"כ מג' הזאות כולה חדא עבודה והשאר לא בקדושה,

רש"י זבחים - גזה"כ